

Običaji u mojoj porodici na Badnji Dan i Božić.

Božić je najradosniji hrišćanski praznik, pa se mi trudimo da u našem domu bude takva atmosfera. Moja baka i prabaka su nas učile raznim običajima, a mi se trudimo da ih sve ispoštujemo.

Na Badnji Dan svako ima svoja zaduženja. Tata i deda peku pečenicu, mama sprema Badnju večeru a ja u kuću unosim Badnjak. Baka me dočekuje na vratima, tako što na mene posipa žito i kukuruz. Posle toga, odlazimo u Crkvu na liturgiju, pa se vraćamo kući i radimo ono što deca najviše vole- pijučemo. Mama sakrije u slamu slatkiše, novčiće i neke sitnije igračke, a mi se takmičimo ko će više pronaći. Nakon toga, slama se stavi ispod trpezarijskog stola i tu ostaje do trećeg dana Božića. Kasnije baka i deda tu slavu stvljaju na grane voća, da bi što bolje rodilo. I sledi večera... Ona je posna i obilna, a mama se trudi ta sto bude lepo dekorisan.

Sutra dan, na Božić, obično idemo kod dede i kod babe, gde sam Položajnik. Moje zaduženje je da ustanem rano, granom badnjaka naložim vatru i ona izgovaram reči:

“Koliko varnica, toliko zdrvlja, toliko parica, toliko godina”.

Baka me „daruje“ i posle toga čitamo molitvu i lomimo česnicu. Mama je pravi i trudi se da je lepo ukrasi. U nju, po običaju, ubacuje novčić, kukuruz, zrno pšenice, pupak od Badnjaka. To je opet jedan, nama deci drag običaj, jer se takmičimo ko će šta u svom parčetu pronaći. Ja sam ove godine pronašao novčić. Treći dan Božića je i bakina slava, i to je još jedan radostan dan za mene i moju porodicu. Trudimo se da se običaji ne zaborave, jer je to deo naše tradicije.

